

В. „Пловдивски Гласъ“
излиза всяка неделя сутринта.

Цената на вестника е за в. България:
За година 8 лева
„шест месеца 4 „
За в. странство:
За година 10 лева
„шест месеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛОВДИВСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

гр. Пловдивъ, 7-и Мартъ 1899 година

Въпростът за едно сливане на партиите не е новът; той датира отъ година връхне насамът. Още миналата година идеята за една гранична на всичките във опозиция фракции, исклучая народната партия, която бъше властуващата, намери подкрепа у всичките почти опозиционни вестници. Макаръ и да се явихъ доста застъпници за осъществлението на тая идея, тя не може да цъфне и даде плодът. Причинитъ на това бъхъ много и разнообразни. Разните възгледи на отдѣлните фракции по външната политика на страната; взглядовете по вътрешното уреждане и прилаганието на законите във страната; личните ненависти на водителите на отдѣлните фракции, най послѣ и стрѣмлението на всички, да блъснатъ и се поставятъ на чело на така сгруппирани фракции, задушихъ, още въ самия зародищъ, тая идея. И всичките попоследуващи усилия да дадятъ животъ на тая идея се разбихъ и не дадохъ никакви резултати. Всъка отдѣлна фракция си остана на страна и всяка работеше за своя смѣтка.

Обаче обстоятелствата дадохъ друго направление на работите въ това отношение. Стечението на обстоятелствата и жаждата за власт извършиха това, което по прѣжните ратници съ усилена пропаганда не успѣхъ да направятъ. Оттегловането отъ властта на Д-ръ Стоиловия кабинетъ даде възможност на двѣ фракции, които въ всяко сѫ си приличали, да се слѣнятъ въ едно, за да поддържатъ австрофилския кабинетъ на г-на Грекова, който се яви прѣдъ българския народъ — вълкъ въ агнешка кожа. Макаръ това сливане и да не се диктуваше отъ нѣкакви висши съображения, а отъ жаждата за власт, обаче то стана, ако и не искренно. Ний оставяме протестите на радославовите приятели и послѣдователи отъ дълги години, върху рамената на които се издигна до министерското кресло и ще разгледаме мимоходомъ въпроса за възможността на такова сливане. Като оставяме на страна обстоятелствата, при които се извърши това сливане, ний минаваме върху началата, у които сѫ се придържали държавните мѣжди на тия двѣ партии и върху взглядовете имъ по външната политика. Върху тоя въпросъ ний не срѣщаме нѣкакво различие, защото едните и другите не сѫ се спирали прѣдъ никакви закони, за да дадятъ просторъ на своите животински инстинкти. Вътрешното убѣждение на Стамболова напълно се схожда съ инспиратора на сопитъ и торбопѣсъчието. При това и послѣдователите на единия и другия си приличатъ по всичко. И у едните и у другите еднакъвъ апетитъ да властуватъ и тероризиратъ. Органите на едните и другите въ свое време сѫ трѣбѣли, че страната се управлява съгласно основниятъ законъ, обаче това ни най малко имъ е прѣчило да вършатъ произволи и да тероризиратъ противници, които често сѫ поставляли вънъ отъ всичките закони. Кой не помни 1886 и 1887 години, когато Радославовъ бъше поставенъ шефъ на кабинета? Какви ли не насилия, побои, и вагони съ дърва не се стоварихъ върху гърбовете на неговите противници — русофилите? Замѣстникът му Стамболовъ го надминж. Тѣзи двѣ епохи съ такова кално и мерзко минжло се отказваме даже и да резюмираме: тѣ сѫ извѣстни на всички български граждани и сѫ по ужасни и отъ черкезките произволи. При това и двата кабинета — на Радославова и Стамболова бѣ-

жъ чисто австрофилски. Въ тѣхно време политиката на България се направляваше отъ австро-турския консулъ, който бъше всѣхъ и вся въ България. При тия обстоятелства сливанието на тия двѣ фракции съ еднакво позорно минжло бъше неминуемо. То и стана, ала не искренно. И тукъ „ке го лажимъ“ си остана правилото за дѣйствие. Направи се официално съглашение, въ което се взе рѣшене да се спрѣтъ двата органа на двѣте съединени фракции, и вместо тѣхъ да се почне издаванието на другъ новъ вестникъ. „Свобода“ издѣхна, а „Н. Права“ не само не спрѣхъ, нѣ като на подбивъ продължаваше да излизатъ, като на пукъ на това съглашение, което по всяко се вижда, че е ефемерно. „Новъ Вѣкъ“ се сили, противъ волята си, да защищава общето дѣло, ала така сухо, блѣдно, щото всѣки му се покъртва отъ страданията, които испитватъ въ душата си неговите инспиратори.

Друго едно сливане се извѣрши тѣзи дни, което подигна злъчта на всичките днешни правителствени вестници. Това сливане е колкото естествено, толкова и желателно, обаче и то е не пълно. Сливането на цанковистите и съединистите трѣбва да стане много по-рано, защото нѣмашъ по какво да се дѣлжатъ: и едните и другите се стрѣмѣтъ да реализиратъ едни и сѫщите идеи. Никакво различие нито по външната, нито по вътрешната политика, обаче, трѣбва да признаеме, че за сега то е непълно, тѣй като къмъ цанковистите сѫ присъединени само част отъ съединистите. При това нека не се испушта изъ прѣдъ видъ, че другата част отъ съединистите, които се числи въ редовете на народната партия, си остава подъ сѫщето знаме. Въ такъвъ случай се явява необходимостта за сливанието на всичките русофили въ една партия. Врѣме е щото на разните „исти“ да се тури край. У насъ си иматъ резона двѣ партии: русофилска и австрофилска. Върху тия начала е почнело сега за сега сгруппирването на париите. Имаме примеръ отъ сливанието на стамболовистите и радославистите и присъединяванието на г-на К. Величкова къмъ г-на Д-ръ Данева. Ний не виждаме никакви прѣчки за съединяването на всички русофили въ едно, съ което ще се тури прѣграда на разните безпринципни личности да се гаврятъ съ чувствата на признателност, които народъ ни питаетъ къмъ своята Освободителка, вслѣдствие което той никога не ще се съгласи да замѣни приятелството на своята покровителка съ онова на Австрация или Германия. Българскиятъ народъ цѣни жъртвите, които Русия направи за нашето освобождение и той всѣкога е готовъ да поддържа тия, които сѫ за поддържане най искренни и приятелски врѣзки съ Русия, тѣй като осъществлението на завѣтната ни мечта — Санъ Стефанска България, може да се осъществи подъ нейната защита и подкрепа. На това отчасти сѫ бѣркали разцѣплѣнието на самите русофили сега, а по рано прѣслѣдването, което Българскиятъ народъ бѣше обявилъ срѣщу тѣхъ, чийто послѣдователи сѫ повикани днесъ наскъ да направляватъ „ждините“ на отечеството ни. Главните причини сѫ били тѣзи. Нѣ днесъ, когато отчасти тия причини не сѫществуватъ, ний не можемъ да си обяснимъ, защо всички русофили не си дадятъ рѣка за задружно дѣйствие срѣчу тия, които маскиратъ дѣйствията си и които се представяватъ за агнета, когато въ сѫщностъ сѫ вълци. За нѣкои може да сѫществуватъ нѣкакви причини, като лични обиди или недоразумѣния,

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията, която се намѣтра въ Хотел „България“.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ послѣдните страници, а на първа — по 5 ст. За обявленията на Г. Съдебните Пристави по 2 ст. за едно обявление. Стойността за всѣко обявление се внася въ администрацията срѣчу расписка.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

и тия лични обиди прѣдъ общите интереси за реализирането на народната идея, трѣбва да отстѫпятъ на заденъ планъ, защото никога една партия не трѣбва да туря частните амбиции погорѣ отъ общите интереси, които еж насочени за доброто на отечеството.

Като исхождаме отъ това ний апелираме къмъ всичките русофили за сливанието имъ въ едно и организиране на една мощна русофилска партия. Това ни се налага прѣдъ всичко като българе, като синове на България, за освобождението на която отъ петвѣковниятъ угнѣтителъ се пролѣ отъ страна на нашата Освободителка потоци кръвь.

Народната партия во главѣ г-нъ Д-ръ К. Стоиловъ първа промѣни създаденото отъ Стамболова русофобско течение въ България и прокламира помирението ни съ Русия. Този оборотъ на работите не можеше да се извѣрши въ късо време. Като сътрудници за осъществлението на тая идея за сближение съ Русия се явихъ испърво всичките русофили въ България на чело съ г-на Д-ръ Данева, Величкова, Ив. Ев. Гешовъ, М. Маджарова, Грозева и всичките тѣхни приятели и съмишленници. Помирението се постигна, а заедно съ него се извѣрши и припознаванието на Н. Ц. Височество за законенъ Господарь на България. Тия два акта въ сврѣзка съ покръщаванието на прѣстолонаслѣдника, сѫ отъ голѣмо значение за България, защото тѣ способствувахъ за изважданието на страната ни отъ безисходния путь, въ който бѣше вкарана отъ бившия сатрапъ. На България съ това заедно ѝ се даде възможност да се урѣди и трѣгне въ путь на своето културно развитие и да прогресира. По послѣ се явихъ прѣчки за охлаждане у нѣкои лица, нѣ тия прѣчки се създадоха не толкова по желанието на г-на Д-ръ Стоилова, колкото отъ нѣкои висши съображения. Вината за тѣхъ се губи прѣдъ величието на горѣпоменжитѣ заслуги. Поради това не трѣбва да затуляме очите си прѣдъ добрите дѣла, и да се базираме само върху частните случаи. Ако бѣше възможно да се влиза въ компромисъ съ стамболовистите нѣколко пѫти нарѣдъ, толкова повече е възможно сливанието на всички русофили въ едно, като се знае, че най голѣмото зло, което е сполетѣло русофилите идѣше отъ Стамболова и неговите приятели, заклети врагове на всичко русофилско у насъ.

Този кратъкъ обзоръ правиме не съ цѣль да хвалимъ кабинета на г-на Д-ръ К. Стоиловъ, заслугитѣ на който сѫ извѣстни на всички, а да извадимъ на явѣ истината, че нищо сѫществено не раздѣля народната партия отъ парията на г-на Д-ръ Данева, нито по взгледовете по външната политика, нито по вътрешното урѣждане и управление на страната, защото въ това и двѣти парии се схождатъ. Обвинението, което се хвърля върху г-на Д-ръ К. Стоиловъ е, че той не билъ искренъ спрямо Русия и държалъ двулична политика, се опровергава отъ извѣршениетъ дѣла, пъкъ най-послѣ и самите обстоятелства, може би, сѫ го изисквали. Нѣ това още не значи, че не може да се постигне едно споразумѣніе между двата шефа на двѣти русофилски парии. Прѣдъ дѣлата, подозрѣната губиже тъло своеето значение. Ако г-нъ Стоиловъ е водилъ не напълно искренна политика спрямо Русия, тогава въ това е виновенъ не само той, нѣ и колегите му, а неговъ другаръ бѣше до вчера и г-нъ К. Величковъ. Ако може съ нѣщо да се оправдае съединението на г-нъ Д-ръ Данева съ г-на Велич-

кова за задружно дѣйствие, то сѫщето може да се приложи и къмъ г-на Д-ръ Столилова.

Пакъ повтаряме, ний нѣмаме за цѣль тукъ нито да хвалимъ нѣкого, нито да упрѣкваме когото и да било, а само да покажеме и то на основание данни, че сгрупировката на всички русофили въ едно е не само възможно, нѣ и належаше. Това го изискватъ и интересите на отечеството ни. И колкото по скоро то се извѣрши, толкова по-добре. Нека това съединение стане не прѣдъ видъ облагатъ, които може да даде властъта — по които основи се постигнѫ споразумѣние между радославистите и стамбалистите, нѣ прѣдъ видъ облагатъ за страната ни и нейния напрѣдъкъ. Споразумѣние направено възъ основа на частни вигоди и интереси не може да бѫде трайно: то рано или късно ще се распадне, защото съединителната жица не е общето благо, а частният интересъ и веднъжъ като пострада послѣднийтъ, всичко се разрушава.

Ний подигаме тоя въпросъ за сгрупировката на всички русофили въ едно сънадѣжда, че ще бѫдемъ чути, гдѣто трѣба и нѣма да се испустне врѣмето и обстоятелствата, които способствуваатъ на подобна една сгрупировка.

Какъ дружеството „Нива“ облагодѣтельства земедѣлците отъ Плѣвен. околия.

Това става по единъ чудесенъ начинъ! И колко много може по нѣкога да каже едно антрефиле, едно обявление, една публикация отъ сѫденния приставъ! Струва ти се да виждашъ въ едно отъ тѣхъ душата на онай група „обществени благодѣтели“, която вдигнѫ високо знамето на — кражбите, обирите, мошеничествата и всички тъ други зли дѣянія; да съглеждашъ въ освирѣпленія образъ на човѣка алчността да надминава онай и на най-дивия звѣръ; да видешъ наизнѣстъ и простотията ограбени, обезчестени, хвѣрлени въ ноктѣ на хищните вѣлци въ човѣшки образъ; да виждашъ една картина, прѣставляюща добродушието, мизерията и отчаянието отъ една страна, а отъ друга — зиналата алчност на единъ бездушникъ, по жестокъ и отъ най-голѣмата жестокость. Тогава душата се стѣга, а гѣрдитъ се прорѣзватъ отъ най странични чувства. Но какво струватъ чувствата, когато фактъ така горчиво иронизира тѣхъ! Факти, факти, защо не сте и илюзии !

Но да надникнемъ въ самата дѣйствителностъ.

Чл. 3 отъ сегашния уставъ на дружеството „Нива“ казва: „дружеството има за цѣль: а) материалното обогатяване на своите членове — акционери, като ги застави чрѣзъ спестяване да образуваатъ съ течението на врѣмето собственъ капиталъ и б) да уползоватъ спестенния капиталъ чрѣзъ извѣршване на слѣдующите видове операции: и въ 12 слѣдующи пункта се изложени 12 похвални работи, отъ които нико една не е извѣршвана безъ да бѫде охраненъ нѣдѣ исключително, нейдѣ отчасти личния и частенъ интересъ на господа управниците, съ исключение само на „материалното обогатяване на своите членове — акционери“, които заставени отъ дружество „Нива“, чрѣзъ спестяване образувахъ съ течението на врѣмето собственни грамадни капитали — ето какъ:

Въ брой 23 на в. „Бдителъ“, отъ 19 Февруарий н. г., на четвъртата страница, най-подирѣ, е публикувано обявленietо № 1330 на пом. сѫденния приставъ на III участъкъ при Плѣвен. окр. сѫдъ. Съ това обявление се оповѣстява, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване на сѫщето обявление ще се продаватъ въ канцелариите на казания помош. сѫденъ приставъ имотитъ на Тодоръ Стояновъ, Тодоръ Стаменовъ и Никола Невовъ отъ с. Горни Дѣбникъ, по взисканието на дружество „Нива“ за 319 лева, по испълнителния листъ № 3343 на Плѣвен. окр. мировий сѫдия, по когото е образувано испъл. дѣло № 523 отъ 97 год. Казва се още, че къмъ това дѣло имало присъединени и други дѣла. Слушайте, какво казва още това обявление!

На Тодоръ Стояновъ сѫ описанi: 11 единадесетъ къса ниви отъ 92 деветдесетъ и два декара и 8 ара, два къса ливади отъ дванадесетъ декара и два ара, три къса бранице отъ осемнадесетъ декара и 2 ара, всички оцѣнени по три

лева декара и една къща землянка въ с. Горни Дѣбникъ съ двѣ отдѣлнiя и съ два декара и двърно място, оцѣнена за двадесетъ лева.

На Тодоръ Стаменовъ сѫ описанi: осемъ парчета ниви отъ осемдесетъ и седемъ декара и 4 ара, два декари и 7 ара ливада, двѣ парчета бранице отъ тридесетъ и три декари, двѣ лози отъ четири декари и 9 ара, една градина отъ единъ декаръ, всички оцѣнени по три лева декара и една едноетажна къща съ 4 отдѣлнiя, създадана отъ керничъ съ дворно място отъ единъ декаръ и 5 ара, оцѣнена за **двадесетъ** лева.

На Никола Невовъ сѫ описанi: осемъ парчета нива отъ сто и четири декари и 5 ара, двѣ парчета ливади отъ тридесетъ декара и 2 ара, една лоза отъ четири декари и 5 ара, четири парчета бранице отъ четиредесетъ декари, всички оцѣнени по три лева декара, една къща землянка съ двѣ отдѣлнiя, съ дворъ отъ 2 декари и 5 ара, оцѣнена за **двадесетъ** лева и едно селище отъ три декара, оцѣнено за **десетъ л.**

Отъ обявленietо не се вижда, кой е примиya дѣлънъ и къмъ сѫ порожителите, обаче ний знаемъ сигурно, че Тодоръ Стояновъ е дѣлънъ, а Тодоръ Стаменовъ и Никола Невовъ по-рожителатъ.

Така щото на онай трима нещастника наедно се продаватъ: 284 двѣстъ осемдесетъ и четири декари и 7 ара ниви, 91 деветдесетъ и единъ декаръ и 2 ара бранице, 45 четиредесетъ и петъ декари и 1 аръ ливади, 9 деветъ декари и 4 ара лоза, една градина отъ единъ декаръ, три къщи съ дворни мяста отъ шестъ декари и едно селище отъ три декари за едно взисканie **отъ 316 триста и шетнадесетъ лева!**

Дружеството „Нива“, което би желало да облагодѣтельства цѣлъ свѣтъ по свой начинъ, като е прѣдвиджало, че ще има и други взисканiя да се присъединятъ къмъ неговото испълнително дѣло, погрижало се е да не остави неописанъ и пепельть отъ огнищата на своите земедѣлци. Ние твѣрдимъ положително, че то не отъ тия съображенiя се е ржководило, защото не е могло да знае, че ще има нови взисканiя да се присъединятъ къмъ неговото и ако даже би знало, пакъ е прѣстъжно описванietо отъ него за взисканie не повече отъ 400 лева на 49 къса недвижимъ имотъ, настоящата стойност на когото възлиза на сумма 15,000 иетнадесетъ хилди лева!

По оцѣнката на дружество „Нива“ тоя имотъ възлиза на 1361 лева, а взисканietо му съ прѣвиденietо въ рѣшението лихви, разноски и пр. възлиза на не по вече отъ 400 лева до денътъ на описание, слѣдователно дружество „Нива“ по тая смѣшна оцѣнка, която е дало на имотитъ, е описано въ **три пъти повече имотъ**, отколкото прѣбаше.

Обрѣщаме вниманието на г-на прокурора при Плѣвен. окр. сѫдъ и по нататъкъ комуто се слѣдва, върху слѣдующето: отъ направената справка на 20 Февруарий т. г. въ пристъжнието на свидѣтели се указа, че къмъ испълнително дѣло № 532/98 год. по описътъ на пом. сѫденъ приставъ на III участъкъ при Плѣвен. окр. сѫдъ, **нѣма** присъединени никакви други дѣла по други взисканiя срѣчу дѣлънъ Тодоръ Стояновъ и порожителите му Тодоръ Стаменовъ и Никола Невовъ и че слѣдователно помощника сѫденъ приставъ К. Пунджевъ съ обявленietо си № 1330 въ брой 23 на в. „Бдителъ“ отъ 19 Февруарий н. г. е извѣршилъ прѣстъжнието, наказуемо по чл. 355 отъ наказателния законъ съ строг тѣмниченъ затворъ отъ **5—10 години.**

Като се има прѣдъ видъ, че за едно взисканie отъ 316 лева се описва имотъ отъ стойност 15,000 лева, слѣдователно при тая явна умисленост не може да има погрѣшка и че твѣрдѣ естественно е като не се приема, че пом. сѫденъ приставъ К. Пунджевъ може да има сѫдия интересъ на заграбване толкова чужди имотъ за едно глупаво взисканie, то трѣбва логически да се допустне, че това фалшифициране на една публикация по служебенъ дѣлътъ е прѣдѣстествувано отъ друго прѣстъжение, въ което членовете на управителния съветъ на дружество „Нива“ не могатъ да не бѫдатъ съпричастни. Поради това прикачваме господина прокурора при Плѣвен. окр. сѫдъ и, ако той това не стори по нѣкои извинителни причини, — господина слѣдователя при сѫдия сѫдъ, да тури тутакси рѣка на испълнителното дѣло 532/97 год., за да се отнеме всѣка възможност на заинтересованите да скриятъ дѣритъ на прѣстъжнието.

Сега, кажете ни, господинъ Коларовъ, не облагодѣтельствувате ли земедѣлците отъ Плѣвен. околия по единъ своеобразенъ начинъ, когото може да измѣди само вашата прѣстъжническа гла-ва? Не гризе ли ви съвѣтъта, когато вие за една ничтожна сумма отъ 316 лева затваряте ти дома, на които слѣдъ като продавате къщите, извѣр-ти, ливадите, браницата, че даже пепела отъ огнищата, отнѣмате и възможността да искаратъ горчивия залъкъ за поддържане на своето и безъ това мизерно сѫществуванie? Не смущавате ли съвѣтъта, когато изхвѣрляте три семейства на улицата, които оставате съвсемъ безъ подслонъ? Не стрѣвате ли се при мистълта, че въ тия три семейства има по нѣколько невинни дѣчица, които съ нищо не сѫ заслужили вашата звѣрска злочинство за грабежъ и чрѣзъ това за богатство? Кои сочете ни вий, който въ басните си, антрефилата, моралните си вѣстникарски статии обича да се пѫчате като общественъ благодѣтель, кои му до сега сте сторили и най малкото добро съвѣтъ, като членъ въ управлението на дружество „Нива“? — Да, добро сте направиле на мнозина и даже голѣмо добро, но тия мнозина сѫ вѣши ордия, съ които си помагате въ извѣршване прѣстъжнието, съучастници въ кражбите грабежите и прочее ваши дѣла. —

Знаемъ, че за да ни отговорите, ще прѣбѣгните до многоглаголствието, ще се хваните личността на нѣкого, у когото се съмнявате да ви говори тукъ, че наострите ядовитото си перо ще прѣфините злобата си и ще се помажите да охапите змийски, защото разумните и състоятелни доводи за опровержение на хвѣрленото въху въ васъ обвинение ви сѫ неприятни; защото знаете, че когато и да е тия доводи ще докарат призрака, който не може да не вѣтъ смущава когото нѣкога, като прѣстъжникъ, че ви задушатъ прѣди да умрѣте, както Господъ е далъ. Но и отъ това ний не се боимъ, а ще почнемъ и продъжаваме да товаримъ фактъ по фактъ — а това е прѣстъжение по прѣстъжение — върху вѣсъ до като не се сгромолявате подъ тяжестта на собственните си грѣхове.

До тогава, напрѣдъ въ нечистите си дѣла господинъ Коларовъ!

ВЪТРѢШНИ НОВИНИ

— Министерството на Търговията и Земедѣлието е испратило до тукашното Винарско Земедѣлческо училище 1600 килограмма пивоваренъ ичумикъ за раздаване даромъ на земедѣлческото население, за да се направи опитъ съ него. Желающи да взематъ отъ тоя ичумикъ да се отнесътъ до Дирекцията на казаното училище въ най скоро врѣме.

— Опроверженietо направено отъ г-на Илия Гайдаровъ, че при командированietо му въ София никой не е искалъ отъ него 50 лева за въ „Плѣвенски Гласъ“ е жегнало твѣрдѣ много дѣлъ, където около мѣстното фондоѣдче, още повече тѣхния доносчикъ извѣстния Сърпазарски — Франко. Излиза, че г-нъ Илия Гайдаровъ не се е оплаквалъ прѣдъ никого, нито пъкъ прѣдъ г-на Ст. Славчевъ. И тукъ фондоѣдчето си показа за шарлатанията. И, дѣйствително, подканването, което се прави на г-на Ст. Славчевъ да плюе върху омаскарения суратъ се е състояло съ тази сама разлика, че тая храчка се лѣпихла въху лицето на рапортатора — клѣветникъ — Франко Сърпазарски, който е билъ изобличенъ въ прѣстъжието на едно почтено число слушатели. Франко си останжъ съ конфуз и храчката, която не посмѣшилъ да истреи даже съ кърпата си. И, наистина, друго нѣщо не заслужва такава една низка и продажна тварь, която е навикнала да всѣва само раздори и зло да струва. Множлото на този субектъ е толкова позорно и като то, щото и самото му прозвище не може напълно да го охарактеризира. Този субектъ е причината за закриванието на дѣвѣ дружества: — „Бранство“ и „Надѣжда“, защото не може да ги прѣядини къмъ „Сила“. Това е извѣстно не само на всички акционери на тия дружества, но и гражданите. Сега като нѣма кѫдѣ да прѣкарятъ интригитъ си, станжъ е рапортъ на фондоѣдчето. На добъръ му часъ.

Продължение отъ брой 8

6. **Пачо Цѣковъ** отъ с. Горна Митрополи, живъши кметъ прѣзъ 1897 и 1898 години не е дълженъ къмъ общинската касса 14825/33 лев.

7. **Витанъ Калчовъ** отъ с. Ракита, Лук-

витска околия, неиздължен къмъ общинската каса отъ кметуванието си 11,242 л. и отъ продажба на общинско място 200 л. всичко 11,442 л. Същия бъше осъден отъ Плъв. окр. съдъ на три години затворъ и да исплати около 13,000 незаконно вземени пари. Срещу същия до сега съ заведени въ селски общински съдъ около 50 добра.

8. **Христо Несторовъ** отъ с. Гравица, Плъвенска околия, неиздължен къмъ общинската каса 534,54 л. отъ кметуванието си прѣзъ 1889 г.

9. **Петър Герговъ** отъ с. Рибенъ, Плъвен. околия, не издължен отъ бившето си кметувание 7185 лева.

10. **Иванъ Мойновъ** отъ с. Николаево, Плъвенска околия отъ кирии по прѣзвование хранилъ неиздължен къмъ общината — 4405,06 л.

— Мѣстното фондоѣдче бъше писало прѣди година врѣме нѣщо, че Телишките кръчмарии и лихвари Братия Георги и Димитър Георгиеви Циганчетата прѣкрили стоки, отъ които държавата прѣтърпѣла щета около 12000, лева и словомъ дванадесетъ хиляди лева само отъ акцизъ.

Ний не казахме на врѣмето си нищо по това, защото знаехме, че актовете съ испратени по надлеженъ рѣдъ въ акцизното отдѣление. Обаче, дългото мѣлчание и недаване ходъ на тия актове ни дава поводъ да се съмняваме. Ний обрѣщаме още единъ путь вниманието на акцизниятъ начальникъ върху това и ако въ скоро врѣме не се даде ходъ на тия актове, ний притежаваме прѣписи отъ тѣхъ и ще имъ дадемъ гласностъ. Нека му мисли, който трѣбва.

— Съобщаватъ ни отъ достовѣрно място, че жителитѣ на с. Николаево тѣзи дни открили, че бившъ кметъ на същето село Иванъ Мойновъ е задържалъ отъ кирии 4405 лева и 6 ст. Тѣзи пари Иванъ Мойновъ задържалъ у себе си и не искаль да ги възвѣрне подъ прѣдлогъ, че му трѣбвали за прѣстоящите избори, за да подкупватъ съ тѣхъ избиратели. Ний не се очувдаме на смѣлостта на тая побѣснѣла отъ злоба низка тварь, която се мисли за важна персона, обаче нека му бѫде извѣстно, че мѣстото на крадците е другадѣ.

— На 24 или 25 м. м. жителя отъ с. Гор. Джбникъ Кузманъ Матовъ е виканъ въ полицейския участъкъ за снемане дознание по убийството на Георги Панчовъ отъ същето село. Дознания съ вземани отъ старшия стражаръ Минчо Поповъ. Слѣдъ изслушване показанията на К. Матовъ, старшиятъ стражаръ му прѣбиналъ показанията и го заставлявалъ да подпише. К. Матовъ отказалъ да извѣрши това въ присъствието на Иванъ Пековъ. Слѣдъ като отказалъ да подпиши тия показания конния старши стражаръ заповѣдалъ на стражара Никола Беновъ да го арестува въ една стая. Слѣдъ десетина минути въ стаята на арестуваня се явява пакъ самъ старшия, вдига заканително юмрукъ и му казва, че ще му избие мордата, ако не подпиши показанията така, както съ написани. И слѣдъ като обругалъ по единъ хамалски начинъ К. Матовъ поднесълъ му да подпише или да му мисли за послѣдъ. К. Матовъ оплашенъ отъ тия закапвания и звѣрския видъ на заинтересования конни полицейски стражаръ, подписанъ и веднага съ излизането си отъ участъка, заявиъ на прокурорския надзоръ за вземенитѣ съ насилие невѣрни показания.

Ний обрѣщаме вниманието на г-на окр. начальникъ върхъ това и вѣрваме, че за въ бѫдеще не ще се допуштатъ подобни изнасилвания надъ съвѣтства на едни лица, които се викатъ да установятъ извѣстни факти по едно дѣло отъ каъкъто характеръ и да би било то.

Ужасна катастрофа. Ромжнските вѣстници описватъ съ тѣрдѣ живи и трогателни думи една катастрофа, която се е случила миналата сѫбота близо до Яшъ — село Бърнава. Въ врѣме когато излѣзълъ тренътъ изъ тунела, вървѣлъ другъ локомотивъ, служащъ за помощъ на първия, който билъ съ по-голяма сила. Фокистрътъ и машинистъ отъ послѣдния, види се, отъ завистъ, искали да изричатъ прѣходящия локомотивъ и съ една силна бързина въ часъ отъ 90 километра станалъ причина, щото първата машина да дерейлира, а върху неї да се натрупатъ всички други, които съ били влечени отъ треновия локомотивъ. Въ тази ужасна катастрофа е имало повече отъ 15 души убити, 30—40 души ранени и всички други кои легко, които тѣжко контузени а машинистътъ избити отъ разбиване на парнитѣ казани. Това ужасно и печално извѣстие е произвѣло въ цѣла Романия цѣла тревога, пресата тѣрдѣ строго критикува администра-

цията на желѣзнниците. Между убитите има единъ лѣкаръ, единъ банкеринъ и единъ голѣмъ търговецъ отъ Яшъ, нѣкой си Коперъ.

— **Показаха си муратета.** Единъ отъ новоназначените стражари, види се отъ радостъ, завчера на 26 минюля мѣсецъ бѣше се написалъ до джга и прѣдъ шадравана съ отворена папка викаше като бѣсенъ. Окол. начальникъ го е арестувалъ. За сѫщия ни расправялъ, че отъ пукница билъ единъ съ . . . лъ. Г. Поповъ вѣрваме ще обѣрне внимание върху доброто поведение на полицията, която развива пъргава дѣятельност при подписване на махазари за събаряние на общините. Срамота ще бѫде вмѣсто уволненитѣ служили стражари по 18 год. да се назначаватъ пияници въ родъ горѣспомѣнатия.

— **Ставаме за смѣхъ.** „За да си покажимъ силата и величието, не можемъ друго да правимъ освѣнъ отмѣщение“. Тѣй е казалъ завчера тукашния куцъ катъ Иоло. На първа рѣка разгонихъ бѣдните стражари, които дененощно ходятъ и пазятъ тишната на гражданините. Какво искате, господа куци кончета, отъ едни хора, които не разбираятъ отъ партанство освѣнъ испълнение службата. Отчислени съ старшиятъ и други осемнадесетъ стражари! Защо всичко това? Нима партията на днешното правителство се нуждае отъ промѣна на правителствените стражари! Тѣ ще арестуватъ всѣкиго, когото укажите, въ това не се и съмнявайте. Защо оставате срѣдъ зима цѣли домочадия безъ кора хлѣбъ? Нима държавните финансии съ това се поправляватъ? Тежко ви, ако се така се продължава.

— Рѣшено било въ Табаковото писалище да се растурятъ всички селски общини. Ние се раздраваме, че всичко, което сме говорили, се сѫдъва. Безаконията, произволитѣ трѣбва отначало да се покажатъ. Ние съвѣтваме нашите приятели да мируватъ, нека се оставятъ да бѣснѣятъ тѣзи, които съ пощръклѣли, тѣхните дни съ кхсии. Стамболовицата отдавна е погребена, та нѣма вече отъ що да се бои никой. Молиме само да ни се сѫобщаватъ безаконията.

— Съжеляваме много, че е почната между нашите приятели въ с. Нисарово една тѣрдѣ остра борба за кметството. Оставаме за сега точка на всичко.

— Г. Х. За Д. Дѣбнишкия бай Ганю не искаме повече нищо да спомѣнуваме. Портретъ, който обрисувахме и она въ в. „Бителъ“ е достаточна гаранция да го види всѣки. Остава бай Ганю сега да прати нѣкой бастонъ и на г. Топаловъ за осигоряване бѫдящето . . .

— На 28 м. м. е станжало освѣщение пазаря въ с. Махалата. Присѫтствуvalи съ г. г. окр. управител и прокурора.

— И у насъ хѣръ-мѣръ. Едни едно искатъ, други друго. Просто неразберъшъ. Работата дошла много опако. Трѣбвало да се отчисли секретаря на окр. начальникъ — Лачовъ и свѣршено. Стаболистътъ искатъ, а другите нещѣтъ. Голѣма робота и страшно чудо! Изгонѣте го и вѣръ селямъ, какво повече.

— Саввата завчера расправялъ, че Табаковъ нарочно билъ заминалъ за София, за да занесе нѣколко шишове — сондове, съ които се тѣрси иманіе, които щѣли да се испратятъ на Начовичъ и Теневъ въ Виена, та по скоро да намѣрятъ партѣ. Като знаеме, че г. Табаковъ има разрѣщение да тѣрси иманіе и притежава сондове и шишове, вѣрваме на това съобщение. Чакъ сега ще се намѣрятъ пари, щомъ се праща шишове.

— И въ с. Вѣлчи-Трѣнъ съ събиради подпиши за бламиране на общински съвѣтъ. А тѣй като населението има довѣрие въ общинскиятъ съвѣтници и кмета то недоволниците прибѣгнали до хитростъ. Недоволниците се ржководили отъ слѣдующите честни и неопятнени лица: Маринъ Желѣзовъ, даденъ въ сѫдъ по дѣлъ № 616/97 г. въ Плѣвенския Окръженъ Сѫдъ; 2) Константинъ Димитровъ бивши кмѣтъ прѣзъ 1893/94 год. и неиздѣлженъ къмъ общинската каса 754 лева и 34 1/2 ст. Срещу сѫщия има завѣдено дѣло № 67/94 год.; 3) Макавѣй П. Николовъ дѣлъ на общината по испълнителенъ листъ № 2314/98 год. 2000 лева; 4) Иванъ П. Мечовъ по сѫщата слѣдственна прѣписка, а по положение равенъ съ бѣлия Нинакъ въ Луковитъ. Колкото пѣкъ за нощния имъ другъ Лачо Василевъ и дума неможе да стане. Ето, кои съ недоволниците отъ сегашния общински съвѣтъ въ с. Вѣлчи-Трѣнъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТЕ ПРИСТАВИ.

№ 1685

Извѣстявамъ че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстните вѣстници ще се продава на втори публиченъ тѣръ въ канцелариите ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвенъ а именно:

1) Къща № 32 кварталъ построена надъ мазж отъ камъкъ, керпичъ, дървенъ материалъ и покрита съ керимиidi дължина 7 метра, ширина 5 метра, височина 2 1/2 метра оцѣнена за триста лева.

Горния имотъ принадлежи на Петко Ивановъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взискането на Хазната за 225 лева 64 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 2349 на първи градски мир. сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия куповачъ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелариите ми.

гр. Плѣвенъ 3/2 1899 год.

Дѣло № 539 97 г.

Сѫдеб. приставъ: Ив. Чантовъ.

№ 1179

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстните вѣстници“ ще се продава на публиченъ тѣръ въ канцелариите ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Едно бранице единъ дѣлъ мѣтността „Дѣлгина“ 15 декара оцѣнено 375 лева.

2) Лозе мѣстността „Кюнка“ единъ декаръ 9 ара оценено 114 лева.

3) Нива мѣстността „Пропаститѣ“ 4 декара 8 ара оцѣнена 120 лева

Горния имотъ принадлежи на Нейко Топчевъ отъ с. Брѣстовецъ не е заложенъ продава се по взискането на Хазната за 250 л. 38 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 4428 на Плѣвенския Окръг. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелариите ми.

гр. Плѣвенъ 20 Февруар 1899 г.

Дѣло № 528/97 г.

Сѫдеб. приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1188

Извѣстявамъ че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстните вѣстници“ ще се продава на публиченъ тѣръ въ канцелариите ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Лозе въ Плѣвенското землище „Буковските“ отъ единъ дююмъ и 5 ара оценено за 60 лева.

Герний имотъ принадлежи на Лазарь Ивановъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взискането на Хазната за 71 левъ лихвите и разноските по испълнителния листъ № 1517 на Плѣвенски град. Мировъ Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия куповачъ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелариите ми.

гр. Плѣвенъ, 26/І 1899 год.

Дѣло № 1587/97 г.

Сѫдебенъ приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 1295

Извѣстявамъ че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстните вѣстници“ ще се продава на публиченъ тѣръ въ канцелариите ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Д. Дѣбнишкото землище а именно:

1) Къща „Турска махла“ съ дворъ отъ 4 декара оцѣнена за 250 лева.

Горния имотъ принадлежи на Мото Симеоновъ отъ с. Д. Дѣбникъ не е заложенъ продава се по взискането на Хазната за 124 л. 86 ст. и разноските по испълнителния листъ № 565 на Плѣвенски град. Мировъ Сѫдия

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ денъ въ канцелариите ми.

гр. Плѣвенъ 9/І 1899 год.

Дѣло № 683/94 г.

Сѫдеб. приставъ: К. Пунджевъ

№ 1194

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдн

№ 1186

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една част отъ целия дворъ отъ 750 квад. метра въ гр. Плѣвенъ I кв. оценена за 250 лева.

Горния имотъ принадлежи на Тинко Продановъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 212 л. и др. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 1550 на Плѣвенския Град. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 26/II 1899 год.

Дѣло № 1575/97 г. 2—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 1691

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Дворно място въ гр. Плѣвенъ IX квартъ отъ 270 кв. метра оценено за 100 лева.

Горния имотъ принадлежи на Цвѣтко Кировъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 100 л. 51 ст. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 3840 на Плѣвенския Град. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 20/II 1899 год.

Дѣло № 1493/97 г. 2—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1179

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) $\frac{3}{4}$ част отъ едно лозе въ Плѣвенското землище „Аладжи чошма“ целото отъ два декара оценено за 70 лева.

Горния имотъ принадлежи на Младенъ Тодоровъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 69 л. и др. разноситъ по исполнителния листъ № 5106 на Плѣвенския Окол. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 21/II 1899 год.

Дѣло № 1019/97 г. 2—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 1622

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Брестовското землище, а именно:

1) Нива отъ 5 декара 7 ара мѣстността „Друма“ оценена за 20 лева.

2) Нива отъ 7 декара и 7 ара въ мѣстността „При Калето“ оценена за 28 лева.

3) Нива 8 декара 8 ара мѣстността „Каменско бранище“ оценена 32 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Дечо Тоновъ отъ с. Брѣстовецъ не заложени продава се по взисканието на Иванъ Канджовъ отъ с. Кашина за 126 л. 50 ст. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 1675 на Плѣвенския Окол. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 22 Февруари 1899 год.

Дѣло № 820/97 г. 2—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 2032

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Къща землянка съ 2 отдѣления въ с. Орѣховица съ дворъ около 2 декара оценена за 50 лева.

2) Нива въ землището на с. Орѣховица мѣст. „Булежника“ 8 декара оценена за 40 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Станка Петрова отъ с. Орѣховица не заложени продава се по взисканието на Стояновъ Вѣрбеновъ отъ гр. Плѣвенъ за 105 л. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 5855 на Плѣвенския Окол. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаването може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 24 Февруари 1899 год.

Дѣло № 955/98 год. 2—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1709

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на 2 публиченъ търгъ въ

канцеларията ми зъ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Лозе въ „Къшинскъ“ отъ единъ дюлонъ оценено за шейсетъ лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Маринчо Георгиевъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 40 л. 65 ст. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 1169 на Плѣвенския Мировий Сдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 3 Февруари 1899 год.

Дѣло № 296/95 год. 2—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1175

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Два декара отъ лозе целото отъ три „декара въ „Текиския орманъ“ оценено за 70 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Хр. Тодоровъ Цѣкоу отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 167 л. и др. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 1499 на Плѣвенския Град. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 24/II 1899 год.

Дѣло № 1262/97 г. 2—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 1711

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, а именно:

1) Праздно място „кованъшка маахъ“ (IX квартъ) отъ 250 квад. метра оценено за 35 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Стоянъ Ангеловъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 16 л. 98 ст. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 1195 на Плѣвенския Град. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 20/II 1899 год.

Дѣло № 611/97 г. 2—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1399

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Бохотското землище а именно:

1) Нива мѣстността „Коджа“ 7 декара 8 ара оценена за 70 лева.

2) Нива мѣстността „Голъмъ лжъ“ 8 дек. 2 ара оценена за 70 лева.

3) Ливада мѣстността „Голъмъ лжъ“ 2 декара 5 ара оценена 30 лева.

4) Ливада мѣстността „Гюруновъ“ 2 дек. 1 аръ оценена 30 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Гечо Сжловъ отъ с. Бохотъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 214 л. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 140 на Плѣвенския Окол. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 15-ти Февруари 99 год.

Дѣло № 69/97 год. 1—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 1695

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на II публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Лозе „Петъръ могили“ отъ единъ декаръ оценено за 30 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Костадинъ Митовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 30 л. 85 ст. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 1191 на Плѣвенския град. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 3/II 1899 год.

Дѣло № 299/95 год. 1—2

Сдѣб. Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1185

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Тученишкото землище, а именно:

1) Нива мѣстността „Вървището“ 19 дек. оценена 100 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Данчо Ивановъ Чолевъ с. Тученица не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 108 л. 50 ст. лихвитъ и разноситъ по исполнителния листъ № 4214 на Плѣвенския Окол. Мировий Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день